

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 103/04-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Eduarda Báránaya a zo sudcov Juraja Babjaka a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti A. M., bytom P. B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., Advokátska kancelária, P. B., ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 197/01, na neverejnom zasadnutí 29. septembra 2004 takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 197/01 **p o r u š i l** základné právo A. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 197/01 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. A. M. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina j e p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania A. M. v sume 10 800 Sk (slovom desaťtisícosemsto slovenských korún) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. A. K., Advokátska kancelária, P. B., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti A. M. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 103/04-9 zo 7. apríla 2004 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť (z 8. marca 2004) A. M., bytom P. B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., Advokátska kancelária, P. B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 197/01.

Sťažovateľ prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne uviedol, že 11. septembra 2001 podal okresnému súdu návrh na začatie konania vo veci náhrady škody na zdraví spôsobenej ťažkým pracovným úrazom proti podnikateľovi RNDr. J. S.– GEOST, so sídlom Ž. (ďalej aj „žalovaný“). Listom z 12. novembra 2001 bol pôvodný návrh rozšírený aj o vedľajšieho účastníka – Slovenskú poisťovňu, a. s., Z., pracovisko Ž. Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne viackrát telefonicky požiadal o vytýčenie termínu pojednávania v predmetnej veci, avšak bezvýsledne. Listom z 10. júna

2003 sa preto obrátil na predsedu okresného súdu so „*žiadost'ou o zjednanie nápravy a vytýčenie termínu pojednávania*“. Ďalším listom zo 14. augusta 2003 zaslal predsedovi Krajského súdu v Žiline sťažnosť na priet'ahy v konaní. Okresný súd sťažovateľovi listom z 22. septembra 2003 oznámil, že v predmetnej veci došlo k priet'ahom v konaní, ktoré boli spôsobené veľkým množstvom sporov, ktoré mal pridelené na prejednávanie a rozhodovanie zákonný sudca. Listom z 22. októbra 2003 Krajský súd v Žiline sťažovateľovi oznámil, že okresný súd posúdil podanú sťažnosť „*ako opodstatnenú a učinil prvé kroky k odstráneniu stavu nečinnosti*“. Právnej zástupkyňi sťažovateľa bolo 29. septembra 2003 doručené uznesenie okresného súdu z 25. septembra 2003, ktorým ju vyzval na odstránenie väd podaného návrhu. Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne nedostatky návrhu odstránil listom z 29. septembra 2003. Okresný súd od tohto dátumu vo veci neurobil podľa sťažovateľa žiadne ďalšie úkony. V predmetnej veci podľa sťažovateľa došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V posudzovanom konaní ide o vec, ktorá sa týka zdravotne ťažko postihnutého občana, ktorého zdravie je poškodené na základe ťažkého pracovného úrazu. Podľa sťažovateľa v tomto prípade došlo aj k porušeniu príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), najmä § 100 ods. 1, podľa ktorého má súd vo veci postupovať tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Uvedený stav konania sa negatívne odzrkadľuje na už zhoršenom zdravotnom stave sťažovateľa, ktorý si vyžaduje sústavnú dennú opateru, kvôli čomu bola jeho manželka vo svojom zamestnaní nútená dať výpoveď a stať sa opatrovateľkou ťažko postihnutého manžela.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ vo svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd v predmetnej veci vydal nasledovné rozhodnutie:

„Právo navrhovateľa (sťažovateľa, pozn.) na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR bolo v konaní sp. zn. 16 C 197/01 Okresným súdom v Žiline porušené.

Okresnému súdu v Žiline sa prikazuje, aby v konaní sp. zn. 16 C 197/01 konal bez zbytočných priet'ahov.

Navrhovateľovi sa priznáva primerané finančné zadost'učinenie vo výške 20.000,- Sk, ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť navrhovateľovi do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd v Žiline je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 11.114,50 Sk na účet právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. A. K. (...) a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Sťažovateľ ďalej uviedol, že požaduje primerané finančné zadost'učinenie vo výške 20 000 Sk, „(...) ktoré by zodpovedalo nesporným preťahom v konaní a tak čiastočne poskytlo navrhovateľovi určitú satisfakciu za spôsobenú právnu neistotu a pocit krivdy, zvlášť, keď navrhovateľ dovedy riadne pracoval, pričom ochrany súdom sa domáha prvýkrát v živote a na vytýčenie termínu pojednávania čaká viac ako dva roky“.

V podaní z 3. mája 2004 doručenom ústavnému súdu 6. mája 2004 splnomocnená právna zástupkyňa v mene sťažovateľa oznámila, že súhlasí s upustením od konania verejného ústneho pojednávania v predmetnej veci.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti sťažovateľa podaním sp. zn. Spr 3517/04 z 9. júla 2004, v ktorom poukázal na stanovisko zákonného sudcu prejednávajúceho predmetnú vec z 30. júna 2004 predložené ústavnému súdu v prílohe listu z 9. júla 2004. Okrem podrobného popisu priebehu posudzovaného konania v ňom zákonný sudca uviedol:

„K ústavnej sťažnosti navrhovateľa je potrebné uviesť, že navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne sa dopustil radov procesných pochybení, ktoré mali za následok, že súd bol povinný v zmysle § 43 ods. 1 OSP niekoľkokrát vyzývať právnu zástupkyňu navrhovateľa na odstránenie týchto väd. Tieto nedostatky vyplývajú z ustanovenia § 79 ods. 1 OSP spočívajúce: v chybnom označení obchodného mena odporcu, v neurčitosti žalobného petitu návrhu a neurčitosti špecifikácie žalobného nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia tak, ako bolo vyššie uvedené.

Procesný návrh navrhovateľa na pripustenie vedľajšieho účastníka do konania bol učený až na základe rozšíreného návrhu zo dňa 12. 11. 2001, pričom v písomnom podaní

zo dňa 29. 09. 2003 navrhovateľ nesprávne označil tohto vedľajšieho účastníka dodatkom – pracovisko Ž., ktorý právnu subjektivitu nemá. Pokiaľ zo strany navrhovateľa prostredníctvom právnej zástupkyne dôjde k odstráneniu všetkých väd podaného návrhu, súd vo veci vytýči termín pojednávania, pretože vady, ktoré doposiaľ zo strany neboli odstránené, majú význam z hľadiska posudzovania podmienok z hľadiska hmotného práva, premlčacej lehoty a pod. Z týchto dôvodov žiadam, aby navrhovateľovi nebol priznaný nárok na zaplatenie primeraného zadosťučinenia a trov konania.“

Okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľa sp. zn. Spr 3517/04 z 9. júla 2004 taktiež vyjadril svoj súhlas s upustením od konania verejného ústneho pojednávania v predmetnej veci.

Ústavný súd upustil so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Sťažovateľ podal 13. septembra 2001 na okresnom súde žalobu „o náhradu škody na zdraví“ zo 14. novembra 2000, proti zamestnávateľovi, ktorého označil ako: „RNDr. J. S. - GOEST, súkromný podnikateľ, Ž. (...)“. Predmetom konania vedeného v predmetnej veci je odškodnenie pracovného úrazu (nárok na náhradu škody z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia).

Listom zo 14. septembra 2001 vyzval okresný súd žalovaného, aby sa písomne v lehote 15 dní vyjadril k žalobe. Žalovaný sa k predmetnej veci vyjadril prostredníctvom

svojho právneho zástupcu listom z 2. októbra 2001 doručeným okresnému súdu 15. októbra 2001.

Sťažovateľ v podaní z 12. novembra 2001 (doručenom okresnému súdu 14. novembra 2001) prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhol pripustenie vstupu „*Slovenskej poisťovne, a. s., Z., pracovisko Ž.*“ do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Vo veci konajúci sudca nechal pokynom z 25. septembra 2003 zaslať návrh z 12. novembra 2001 spoločnosti Allianz – Slovenská poisťovňa, a. s., B., odštepnému závodu Z., spolu s výzvou na vyjadrenie, či súhlasí s návrhom sťažovateľa, aby do konania vstúpila ako vedľajší účastník, a súčasne uznesením z 25. septembra 2003 vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa, aby v lehote 10 dní odstránila vady podaného návrhu.

Právna zástupkyňa sťažovateľa podaním z 29. septembra 2003 odpovedala na výzvu okresného súdu z 25. septembra 2003 na odstránenie väd návrhu. Allianz – Slovenská poisťovňa, a. s., reagovala na výzvu okresného súdu listom z 3. októbra 2003 doručeným okresnému súdu 10. októbra 2003, v ktorom mu oznámila, že zaslaný návrh odstupujú Sociálnej poisťovni, na ktorú od 1. apríla 2002 prešla agenda poistenia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania. Z uvedeného dôvodu nevstupujú do konania ako vedľajší účastník.

Sociálna poisťovňa, pobočka Ž., listom zo 17. októbra 2003 (doručeným 24. októbra 2003) požiadala okresný súd o vyhotovenie a zaslanie fotokópií „*prvotného žalobného návrhu prípadne ďalších napadnutých podaní*“ s tým, že po ich doručení vykoná v predmetnej veci procesný úkon podľa § 93 alebo § 92 ods. 2 OSP a súčasne podá aj písomné vyjadrenie k obsahu žaloby.

Na základe pokynu zákonného sudcu zo 17. marca 2004 boli Sociálnej poisťovni, pobočke Ž., zaslané vyžiadané fotokópie podaní. Právna zástupkyňa sťažovateľa bola opätovne uznesením č. k. 16 C 197/01-47 z 24. marca 2004 pod hrozbou odmietnutia

podania vyzvaná, aby v lehote 10 dní odstránila vady návrhu týkajúce sa petitu, a súčasne jej okresný súd osobitným listom z 24. marca 2004 oznámil, že Allianz – Slovenská poisťovňa, a. s., nevstupuje do konania ako vedľajší účastník (pričom v prílohe tohto listu jej okresný súd zaslal vyjadrenie Allianz – Slovenskej poisťovne, a. s., zo 17. októbra 2003).

Právna zástupkyňa sťažovateľa odpovedala na výzvu okresného súdu podaním zo 6. apríla 2004.

Podľa úradného záznamu z 23. apríla 2004 bol spis v predmetnej veci predložený splnomocnenej právnej zástupkyňi Sociálnej poisťovne, pobočky Ž., na preštudovanie.

Sociálna poisťovňa, pobočka Ž., podaním z 26. apríla 2004 (doručeným okresnému súdu 28. apríla 2004) okresnému súdu oznámila svoj vstup do konania a súčasne zaujala stanovisko k predmetu sporu.

Okresný súd uznesením č. k. 16 C 197/01-60 z 28. júna 2004 vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa pod hrozbou odmietnutia podania, aby v lehote 10 dní od jeho doručenia odstránila vady návrhu doplnením náležitostí konkretizovaných v predmetnom uznesení.

III.

1. 1. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na

splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (III. ÚS 8/04, III. ÚS 111/04).

Otázku existencie zbytočných prietahov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. III. ÚS 29/03).

1. 2. Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je sťažovateľova žaloba o náhradu škody v súvislosti s pracovným úrazom, konkrétne uplatnenie práva na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Ústavný súd z obsahu súdneho spisu, z vyjadrení sťažovateľa a okresného súdu ani z nimi predložených na vec sa vzťahujúcich listín nezistil, že by na dosiaľ uplynutú dobu predmetného konania mohla mať vplyv prípadná skutková alebo právna zložitosť veci. Svedčí o tom stav, v akom sa konanie v čase podania ústavnej sťažnosti nachádzalo. Okresný súd v danom čase ešte vec meritórne neprejednával. Zaoberal sa otázkami týkajúcimi sa podmienok konania, okruhu účastníkov konania a odstraňovaním nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach návrhu. Jeho aktivita teda spočívala v procesných úkonoch smerujúcich k príprave pojednávania a meritórnemu prejednaniu veci.

1. 3. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania, resp. jeho právnej zástupkyne prispelo de facto k predĺženiu doby prerokovania uvedenej veci, predovšetkým v dôsledku nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach podaného návrhu na začatie konania. Právna zástupkyňa sťažovateľa bola na tieto nedostatky opakovane upozornená (uznesenia z 25. septembra 2003, z 24. marca 2004 a z 28. júna 2004 vrátane výzvy na ich odstránenie) s poučením o prípadných procesných následkoch neodstránenia nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach podaného návrhu.

Nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach návrhu na začatie konania účastníka konania namietajúceho porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov patria medzi okolnosti, na ktoré ústavný súd prihliada pri posudzovaní tvrdenia sťažovateľa o porušení označeného základného práva. Uvedené skutočnosti na strane sťažovateľa majúce vplyv na predĺženie doby konania však samy osebe nevyučujú zodpovednosť súdu za zbytočné prietahy v konaní spôsobené jeho nesprávnym či neefektívnym postupom, alebo dokonca nečinnosťou (obdobne napr. I. ÚS 21/00, III. ÚS 193/03, III. ÚS 105/04, III. ÚS 111/04).

1. 4. Ústavný súd preto skúmal existenciu namietaných zbytočných prietáhov v označenom konaní aj použitím ďalšieho kritéria, ktorým bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Ústavný súd zistil, že v období od 14. novembra 2001, keď bolo okresnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne sťažovateľa týkajúce sa vstupu Slovenskej poisťovne, a. s., do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, do 25. septembra 2003, keď zákonný sudca nariadil zaslať uvedené podanie právnej zástupkyne sťažovateľa spoločnosti Allianz – Slovenská poisťovňa a. s., B., odštepnému závodu Z., spolu s výzvou na vyjadrenie, či súhlasí s návrhom, aby do konania vstúpila ako vedľajší účastník, a súčasne vyzvať právnu zástupkyňu sťažovateľa, aby v lehote 10 dní odstránila vady podaného návrhu (viac ako dvadsaťdva mesiacov), nevykonal okresný súd žiadny procesný úkon smerujúci k príprave pojednávania, ako aj k následnému prejednaniu a rozhodnutiu predmetnej veci.

Ústavný súd dospel k záveru, že uvedené obdobie neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu je potrebné kvalifikovať ako obdobie, v ktorom dochádzalo k zbytočným prietahom v posudzovanom konaní. V dôsledku uvedených zbytočných prietáhov bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výrokovej časti nálezu).

2. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil,

vo veci konal. Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou takéhoto výroku vo vzťahu k okresnému súdu domáhal.

Pretože ústavný súd zistil, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu). Tým nie je dotknutá právomoc okresného súdu skúmať existenciu podmienok posudzovaného konania a v prípade záveru o ich nesplnení s následkom, že z uvedeného dôvodu nemožno v konaní pokračovať, napr. v dôsledku neodstránenia nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach návrhu na začatie konania, rozhodnúť príslušným spôsobom bez meritórneho prejednávania veci.

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 20 000 Sk z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpel v dôsledku neprimeranej dĺžky konania.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Pretože porušenie základného práva sťažovateľa, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklarujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľovi sumu 20 000 Sk (bod 3 výroku tohto nálezu). Táto suma zohľadňuje charakter zbytočných prietahov v konaní a s nimi spojenú nemajetkovú ujmu sťažovateľa spočívajúcu v pocitoch právnej neistoty.

Pri posúdení intenzity nemajetkovej ujmy sťažovateľa prihliadal ústavný súd okrem dĺžky posudzovaného konania a zistených zbytočných prietahov, na ktorých nemal podiel sťažovateľ ani jeho právna zástupkyňa (viac ako dvadsaťdva mesiacov) na jednej strane aj na skutočnosť, že predmet sporu sa dotýka mimoriadne citlivej oblasti životných záujmov sťažovateľa, a na strane druhej aj na skutočnosť, že sťažovateľ, resp. jeho právna zástupkyňa prispeli k predĺženiu doby prerokovania uvedenej veci v dôsledku nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach podaného návrhu.

4. Sťažovateľ žiadal prostredníctvom svojej právnej zástupkyne priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľa uplatnila trovy právneho zastúpenia vo výške 11 114,50 Sk.

Ústavný súd pri rozhodovaní o požadovanej náhrade trov vychádzal z ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 13 ods. 8 prvej vety, § 16 ods. 1 písm. a) a c), § 19 ods. 3, § 22 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 163/2002 Z. z.“).

Predmetom konania pred ústavným súdom o sťažnosti v zmysle čl. 127 ústavy je ochrana základných ľudských práv a slobôd. Predmet tohto konania je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s primeraným finančným zadosťučinením, ktoré predstavuje náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch, alebo s hodnotou predmetu sporu, o ktorom sa koná pred všeobecným súdom (III. ÚS 34/03, I. ÚS 129/03).

Prvý úkon právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom) bol realizovaný právnu zástupkyňou sťažovateľa v roku 2003 (ako to vyplýva

z predloženého splnomocnenia zo 17. septembra 2003). Druhý úkon právnych služieb (písomné podanie vo veci samej) realizovala právna zástupkyňa sťažovateľa v roku 2004. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2003 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 4 270 Sk (základom pre výpočet je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2002 vo výške 12 811 Sk) a hodnota režijného paušálu 128 Sk. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2004 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 4 534 Sk a hodnota režijného paušálu 136 Sk. Ústavný súd preto v súlade s ustanovením § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 10 800 Sk (bod 4 výroku tohto nálezu). Vo zvyšnej časti návrhu na priznanie úhrady trov konania nevyhovelo (bod 5 výroku tohto nálezu).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. septembra 2004